

## “İLAHİYAT FAKÜLTELERİNDE ARAPÇA ÖĞRETİMİ VE PROBLEMLERİ” KONULU ÇALIŞMA TOPLANTISI DEĞERLENDİRMESİ

Musa YILDIZ\*

21 Haziran 2003 Cumartesi günü Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde yapılan “İlahiyat Fakültelerinde Arapça Öğretimi ve Problemleri” konulu çalışma toplantısı çeşitli İlahiyat Fakültelerinden gelen yirmi sekiz Arapça hocasının katılımıyla gerçekleşti. Bu toplantıların ilki, 1991 yılında Prof. Dr. Necati ÖNER Beyin öncülüğünde Ankara Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi bünyesinde yapılmış olup, ikincisi, 12-13 Nisan 1996 tarihleri arasında Uludağ Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi tarafından düzenlenmiştir.

Dört oturum hâlinde gerçekleştirilen bu son toplantının birinci oturumunda, Süleyman Demirel Üniversitesi, İlahiyat Fakültesinden Yard. Doç. Dr. İhsan AKDAŞ “Uygulamalı Dil Bilimi Açısından Türkiye’de İlahiyat Fakültelerinde Uygulanan Arapça Öğretim Metotlarının Değerlendirilmesi”, ikinci oturumda Sakarya Üniversitesi, İlahiyat Fakültesinden Yard. Doç. Dr. Ahmet BOSTANCI “İlahiyat Fakültelerinde Arapça Öğretiminde Kullanılan Ders Kitapları ve Diğer Araç-Gereçlerin Analizi”, üçüncü oturumda Gazi Üniversitesi, Çorum İlahiyat Fakültesinden Yard. Doç. Dr. Abdurrahman ÖZDEMİR “İlahiyat Fakültelerinde Arapça Öğretiminde Karşılaşılan Problemler ve Çözüm Yolları”, dördüncü oturumda Cumhuriyet Üniversitesi, İlahiyat Fakültesinden Doç. Dr. Mehmet Zeki AYDIN “İlahiyat Fakültelerindeki Arapça Programlarının Arapça Öğretmeni Yetiştirme Açısından Analizi” başlıklı bir bildiri sunmuştur.

Her oturumda bildirilerin sunulmasından sonra toplantıya katılan değerli Arapça hocaları konuşmacılara katkılar sağlamışlar, birbirlerine tecrübelerini aktarmışlar ve yararlı önerilerde bulunmuşlardır. Toplantının sonuç bildirgesinde yer alan maddeler şunlardır:

1. Arap Dili ve Belagatı Anabilim dalı dersleri İlahiyat Fakülteleri için bir ihtiyaçtır.
2. İlahiyat Fakültelerinde hazırlık sınıfları tekrar açılmalıdır. Bu ilahiyat eğitim ve öğretiminin zarurî bir ihtiyacıdır.
3. Arapça öğretim elemanları yurt dışı tecrübelerini tamamlamalıdır.
4. Öğretim elemanlarından oluşan bir komisyon kurularak Arapça ile ilgili yeni metot ve malzeme tespiti yapılmalıdır.
5. Yabancı dil eğitim ve öğretiminin modern metotlarından azami derecede yararlanılmalıdır.

\* Doç. Dr., Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Yabancı Diller Eğitimi Bölümü (ymusa@gazi.edu.tr).

### 6. Arapça eğitim ve öğretiminde teknoloji kullanılmalıdır.

Özlü bir biçimde sıralanan bu maddeler, ülkemizde İlahiyat Fakültelerinde Arapça Öğretiminin problemlerini özetler mahiyettedir. Bu doğrultuda İlahiyat Fakültelerimizde yapılacak yeni düzenlemeler, dinî eğitimin bir âleti olan Arapçanın daha etkin bir şekilde öğretilmesine katkı sağlayacaktır. Dolayısıyla dinî ilimlerin öğretilmesinde olumlu sonuçlar elde edilecektir. Unutulmamalıdır ki araç olmadan amaca ulaşamaz. Her zaman da aracın donanımı amaca ulaşmada kolaylık sağlar. Eskilerin deyiimiyle de “Kem âlât ile kemâlât olmaz.” Dinî ilimler alanında da âlet Arapçadır. Bu açıdan İlahiyat Fakültelerimizde Arapçaya gereken önem yalnızca Arapça hocaları tarafından verilmemelidir. Bunun yanında tefsir, hadis, İslam tarihi, din eğitimi vb. bütün alanlarda eğitim veren hocalarımızın da azamî özeni göstermesi kaçınılmazdır.

Sonuç olarak böyle bir toplantının düzenlenmesi yararlı olmuştur. Bu tür toplantıların her yıl farklı bir üniversitemizin bünyesinde yapılması gereklidir. Ancak bundan sonraki toplantılara İlahiyat Fakülteleri dışında görev yapan, Arap Dili ve Edebiyatı ile Arap Dili Eğitimi alanlarında çalışan ilim adamlarının da davet edilmesi, sonuç açısından verimi artıracaktır. Bu toplantıyı düzenleyen Sakarya Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi dekanı Prof. Dr. Suat CEBECİ hocama şükranlarımı arz ederken; benim de katılmama vesile olan ve bu toplantının yapılmasına öncülük eden kıymetli meslektaşım Yard. Doç. Dr. Ahmet BOSTANCI ile toplantının yürütülmesinde emeği geçen Dr. Ekrem GÜLŞEN, Numan YAZICI, Şükrü ŞİRİN ve Yavuz KAMADAN beylere teşekkür ederim.